

Familiefædre i Drum og Daugaard Sogne, hvori de udtale sig imod det nu vedtagne Lovudkast om Valgmenigheder. Denne Adresse vil blive fremlagt paa Thingets Bord.

Endvidere har jeg modtaget et Andragende fra P. Nielsen i Kjellingstrand i Gislum By og Herred, hvori han anholder om, at der maa blive tillagt ham Erstatning for Tabet af en Hest, som omkom ved Kjørler for Tjenden i 1864.

Fra entlebiget Sognepræst Gjølbye har jeg modtaget en Skrivelse med en vedlagt Lægeattest, hvilken er begjært afgiven til det Udvalg, som i Folkethinget behandler Statsrevisorernes Beretning for 1865—66; denne Begjæring vil blive efterkommen.

Fra Landthingsmand Biskop Bindebøll har jeg modtaget en trykt saakaldet Fællesudtalelse fra ham og 5 andre Biskopper angaaende Lovudkastet om Valgmenigheder, af hvilken Udtalelse Exemplarer ville blive omdeelte paa de Herreris Pladser.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til:

Første Behandling af: „Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lov om Eftertryk af 29de December 1857.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 1589 ff.)

Klein: Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det ærede Things Opmærksomhed og Velvilje. Det vil erindres, at i Loven om Eftertryk af 29de Decbr. 1857 er det bestemt, at forsaavidt en Forfatter ikke har disponeret over den ham tilkommende Ret til Udgivelsen af sine Værker i levende Live eller efter sin Død, tilkommer der hans Enke, og forsaavidt han ikke maatte efterlade sig en saadan, eller efter hendes Død, hans Arvinger en lignende Ret med Hensyn til Udgivelsen af hans Skrifter og Arbejder i et Tidsløb af 30 Aar efter Forfatterens Død. Der er forhaanden et Tilfælde, som har henledet Opmær-

somheden paa, om ikke denne Grændse maatte være sat noget før snever i Loven af 1857. Der lever en Enke efter en afdød høist fortjent og anseet Videnskabsmand, der har en væsentlig Deel af sine tarvelige Indtægter af, hvad hun kan bringe ud af denne Forlagsret til hendes afdøde Mand's Skrifter, men det vil ikke være mange Uger, inden den i Loven af 1857 bestemte Tidsgrændse er forløben, og hvis der ikke stete en Forandring i Loven paa dette Punkt, vilde hun altsaa være udsat for at miste en Indtægt, som vistnok Enhver vil erkjende med fuldkommen Føie bør tilkomme hende, nemlig den Indtægt, som kan udbringes af hendes afdøde Mand's litteraire Arbejder. Man vilde kunne tænke sig en Forandring i Loven af 1857 tilveiebragt paa forskjellig Maade, og jeg nægter ikke, at det er forekommet mig, at det vil ligge nærmest og være simplest at foretage en Forandring i § 3 i Loven af 29de December 1857 paa den Maade, at man udstrakte den Enken efter en Forfatter tilkommende Ret til at gjælde, saalænge Enken overhovedet levede. Det maa vistnok erkjendes at være i høieste Maade billigt og retfærdigt, at en Enke, saalænge hun lever, kommer til at nyde Godt af den Formuesværdi, som Mandens litteraire Virksomhed overhovedet har havt. En Røne er jo meddelagtig med Manden i Alt, hvad der kan siges at være Boet vedkommende, og dertil maa jo efter Loven af 29de December 1857 ganske vist ogsaa henregnes det pecuniaire Product af litterair Virksomhed. Det er, troer jeg, i alle Henseender i god Overensstemmelse med den danske borgerlige Lovgivning om Retsholdet mellem Mand og Røne, at en Enke saaledes uden Hensyn til Tiden fik den Ret, hvorefter der er Spørgsmaal, efter Mandens Død. Det vil jo imidlertid sees, at det foreliggende Lovforslag har taget Sagen paa en anden Maade, og det forekommer mig, at man ikke kan nægte, at der ogsaa lader sig anføre gode Grunde derfor. Navnlig kan jo den Betragtning gjøres gjældende, at man nu engang ved Loven af 1857 har ordnet den Sag, hvorefter der her er